

πτηνὸν παρατήρησιν, συλλάβη καὶ καταβροχθίσῃ αὐτάς. Ἐπίσης ζηλότυπος καὶ ἐριστικός εἶνε καὶ ὁ μικρὸς κυανόυς ἄργος, ὃν ὅλοι γινώσκουσι καὶ θαυμάζουσιν. Ὅταν εὕρισκεται εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δυνάμεώς του οὐδεὶς τῶν ὁμοίων του δύναται ἀτιμωρητὴ νὰ τον ἀντικρύσῃ ἢ νὰ πλησιάσῃ εἰς ἄνδρος, ἐφ' οὗ αὐτὸς κἀθεται. Ἰπάρχει ὁμοῦ καὶ ἕτερόν τι εἶδος χρυσαλλίδων, ὁ πυραύστης, ἐξ ἴσου ὠραῖον, ἀλλ' ἐριστικώτερον τοῦ προηγουμένου, τὸ ὅποιον κἀθεται ὁμοίως ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀνθέων. Ὅσάκις τὰ μικρὰ ταῦτα πλάσματα ἐλθῶσι πλησίον ἀλλήλων, βλέπει τις αὐτὰ ἀμέσως ἐπιτιθέμενα κατ' ἀλλήλων καὶ τυπτόμενα ἀμοιβαίως διὰ τῶν περυγῶν, ἕως ὅτου τὸ ἐν ἐγκαταλίπῃ τὸ πεδίον τοῦ ἀγῶνος, μεθ' ὃ ὁ νικητὴς θριαμβευτικῶς ἐπανακιάμπει εἰς τὴν θέσιν, ἣν εἶχεν ἀφήσει. Ἐὰν πάλιν ὁ ἐχθρὸς πλησιάσῃ, ἀνανεοῦται αὖθις ὁ ἀγὼν, ἐκτὸς ἐὰν νέφος τι καλύψῃ τὸν ἥλιον ἢ πνεύσῃ ψυχρὸς ἄνεμος, ὅτε καταπαύει ὁ ζήλός των καὶ διακόπτεται ἡ πάλη.

Ἐν τούτοις αἱ ἀφίμαχίαι αὗται τῶν χρυσαλλίδων δὲν

προκαλοῦνται πάντοτε ἐκ ζηλοτυπίας ἢ ἄλλης τινὸς πρὸς ἐριδα ἀφορμῆς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ ζωηρᾶς εὐθυμίας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ παίζειν. Πάντες βλέπομεν αὐτάς ὅτε μὲν πετώσας ὑψηλά, ὅτε δὲ κατερχομένας καθέτως, ἄλλοτε κλιμακῆδόν περὶπταμένας κύκλῳ ἀλλήλων, καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ νεαραὶ γαλαῖ ἢ τὰ κυνάρια σκιρτῶσι καὶ διώκουσιν ἀλλήλα. Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ κινήσεις προήρχοντο ἐκ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας, αἱ χρυσαλλίδες θὰ ἡγωνίζοντο πάντοτε ἀνὰ δύο, θὰ ἐμονομάχουν δηλαδὴ, ἀλλ' ἐν τούτοις οὐχὶ σπανίως βλέπομεν τρεῖς ἢ καὶ πλείονας χρυσαλλίδας μαχομένας καὶ ἐκάστην ἐξ αὐτῶν ἐπιτιθεμένην κατὰ τῆς ἄλλης χωρὶς ὁμοῦ νὰ κατενέγκῃ κατ' αὐτῆς ἀληθινὰ κτυπήματα.

Ὅμοιους ἀγῶνας, παιδιὰς κτλ. δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα ἔντομα, ἔτι ἀφανέστερα τῶν χρυσαλλίδων καὶ τῶν μυρμηκῶν, περὶ τούτων δέ, ὡς καὶ περὶ ἄλλων ἀξιοσημειῶτων φαινομένων τοῦ βίου τῶν ἐντόμων, θέλομεν εἶπῃ τὰ δέοντα ἐς ἄλλοτε.

ΙΧΝΕΥΜΑΝ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΙΤΩΝ.

(συνέχεια).

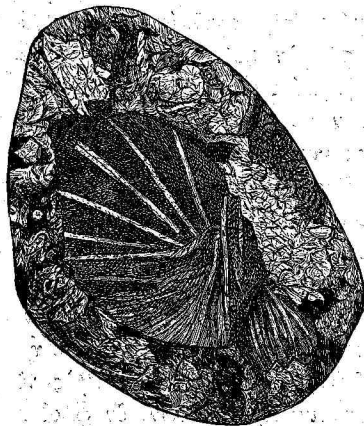
Διὰ πολλῆς καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης κατ' ὠρῶσαν ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι τὰ σφαιρίδια ταῦτα τῶν χονδριτῶν συνίστανται ἐκ μικρῶν βραβδίων, κιονίσκων ἢ ἐλασματίων, τὰ ὅποια ἀκτινοειδῶς ἐκπέμπονται ἐκ τινος σημείου μὴ κειμένου ἐν τῷ κέντρῳ ἀλλ' ἐγγὺς τῆς περιφερείας τοῦ ὠσειδούς σφαιρίου. Εὐρέθησαν βεβαίως καὶ σφαιρίδια, ἐν οἷς ὤφθησαν πολλὰ τοιαῦτα ἀκτινοβόλα σημεία, — γενικῶς ὁμοῦ ταῦτα ἦσαν πολὺ σπάνια. Ἐν τούτοις ἐν τῇ ἐκκεντρικῇ ταύτῃ διατάξει τῶν στοιχείων παρατηρήθη ἡ μέγιστη ποικιλία εἰς τὴν διπλάσιν αὐτῶν τούτων, διότι σφαιρίδιον τινὶ καὶ ἰδίᾳ τὰ ἐλάχιστα, ἐφαίνοντο ἀποτελούμενα καθ' ὅλοκληρίαν ἐκ κοινομόρφου ὕλης, ἣν οὐδὲ τὰ ἰσχυρότατα μικροσκοπία ἠδυνήθησαν ν' ἀναλύσωσι, ἄλλα

πάλιν ἐδείκνυνον ἐλαφρὰς τινὰς βραβδώσεις, ἐν ᾗ οὐκ ὀλίγα ἀπετελοῦντο κυρίως ἐκ σχετικῶς παχέων κιονίσκων, ἡ ἡμέτερα δὲ εἰκὼν (Σχῆμ. 1) δεικνύει ἐν διατομῇ λεπτὸν φύλλον χονδρίτου ἐκ Κνυαχινύας, ἐνθα παρίστανται αἱ ἀκτινοειδῶς ἐκπεμπόμεναι βράβδοι καὶ οἱ πανταχόθεν τὸ φύλλον περιβάλλοντες κρύσταλλοι.

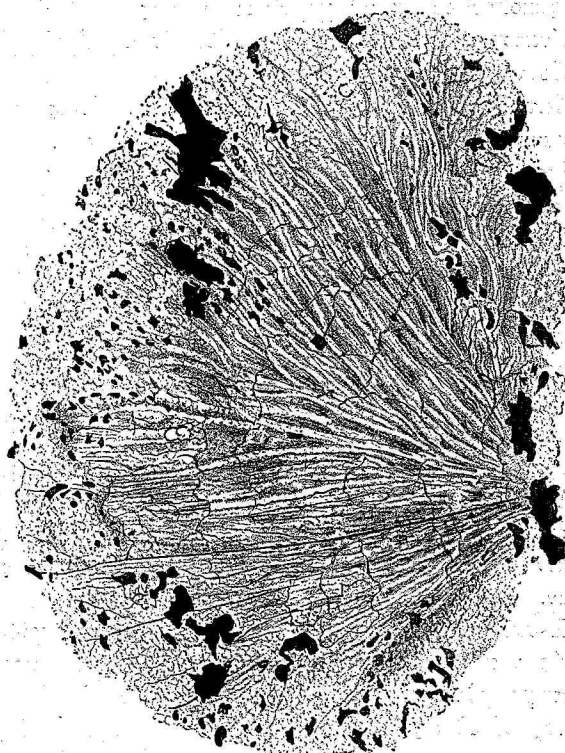
Σπανίως τὰ βραβδία ἢ ἐλασματὰ ταῦτα εἶνε ἀπλὰ καὶ ἴσου πάχους ἀπὸ τοῦ σημείου, ὅθεν προεκπέμπονται, μέχρι τῆς περιφερείας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φαίνονται διακλαδούμενα εἰς ὀξείας γωνίας καὶ

πολλαπλασιαζόμενα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἕως οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σφαιρίου, οὗσαν πάντοτε σχεδὸν ἀνώμαλον, καὶ ἀμέσως διακρινόμενῃ ἀπὸ τῆς περικυκλῶσης αὐτὴν κρυσταλλώδους ἢ κοινορτώδους μάζης, ἥτις πληροῖ τὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων σφαιρίων διακένους χώρους. Πολλὰκις ἐν τῇ περιβολῇ ταύτῃ φαίνονται μετὰλλικὰ καὶ ὑπὸ τὸ μικροσκοπικὸν ἔνεκα τῆς ἀπολύτου ἀδιαφανείας των σκοτεινὰ φαινόμενα λέπη, ἀφ' ὧν ἐκτείνονται ἀνὰ μέσον τῶν ἐλασματίων προεκβολαί, οὕτως ὥστε ταῦτα φαίνονται περικαλύπτόμενα ὑπὸ λεπτοτάτης καὶ μελαίνης τινὸς ὕλης. Αὐτὰ τὰ ἐλασματὰ συνίστανται ἐξ ὀρυκτοῦ, χρώματος ὕδατώδους ἢ κνιρινωποῦ, δυσκόλως διαλυμένου καὶ ἐντὸς ζεόντων ἀκόμη καὶ πυκνῶν ὀξέων. Ἡ ἐπιφάνεια ὁμοῦ τῆς διαγούσης ταύτης ὕλης οὐδέποτε εἶνε ὁμαλή, ἀλλὰ τραχεῖα, πορώδης καὶ διεσκαμμένη, τὰ δ' ἐλασματὰ πολλὰχὺ ἐγκαρσίως διεσπασμένα εἰς ὅλα ὁμοῦ ταῦτα τὰ διάκενα, τὰς ὁπὰς καὶ τὰς ἀνωμαλίας

εἰσχωρεῖ ἡ σκοτεινὴ τῆς περιφερείας ὕλη. Ἐνεκα λοιπὸν τῆς ιδιορρυθμίας ταύτης κατατάξεως τῶν στοιχείων ἐκάστου σφαιρίου αἱ εἰκόνες, ὅς κατὰ τὴν διατομὴν καὶ λέπτυνσιν αὐτῶν ἀπολαμβάνομεν, εἶνε πάντοτε διάφοροι. Οὕτω π. χ. ἐὰν διατάμωμεν μόνον τὴν περιφέρειαν, συναποκοπῶσι δὲ μόνον αἱ τελευταῖαι αἵχμαὶ τῶν λεπτῶν ἀκρῶν τῶν ἐλασματίων, θὰ ἴδωμεν

Σχῆμ. 1.

Σχῆμ. 2.

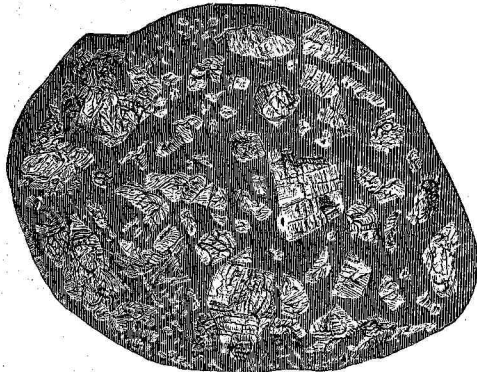
πρὸ ἡμῶν μικροὺς μόνον καὶ γωνιώδεις χώρους, ἐὰν δὲ διατάμωμεν σφαιρίον τι ἐγκαρσίως ἐγγὺς τοῦ σημείου τῆς ἀκτινοβολήσεως, βλέπομεν μεγαλύτερα καὶ κρυσταλλοειδῆ σχήματα. Ἐὰν δὲ ἡ διατομὴ συμπίσῃ μετὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἀκτινοβολίας, τότε φαίνεται τὸ ὅλον οἷον δεικνύει ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν τοῦ Vouillé (Σχῆμ. 2).

Ἡ λεπτότης ὁμοῦ καὶ τὰ διὰ φλοιοῦ περιβολῇ τῶν ἐλασματίων προ-

ΟΔΟΣ ΑΠΠΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΡΩΜΗΝ.

καλεῖ και ἄλλα φαινόμενα. Ἐπειδὴ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασκευασθῶσι τὰ φύλλα τόσον λεπτά, ὥστε νὰ περιλαμβάνωσιν ἐν μόνον στρώμα βραβιδίων, διὰ τοῦτο τὰ κάτωθεν κείμενα παράγουσι σκιάς καὶ σκοτεινὰς λωρίδας, αἵτινες τόσον μᾶλλον δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὀχρεοί, κενοὶ χώροι καὶ πόροι ἐντὸς τῶν βραβιδίων εὐρισκόμενοι, καθ' ὅσον καὶ ὁ φακὸς τοῦ μικροσκοπίου δεικνύει εὐκρινῶς μίαν μόνον ὁρίζοντιον ἐπιφάνειαν. Ἐπειτα ἕκαστον ἀκιδιῶν ἢ γωνιώδεις καὶ διαφανὲς σῶμα, ὑπὸ σκοτεινοῦ φλοιοῦ περιβαλλόμενον, φαίνεται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον κυκλωτερές, διότι αἱ ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ παραγόμεναι σκιαί βαθμυδὸν ἐξασθενοῦσι καὶ ἀφανίζονται πρὸς τὸ μέσον· οὕτω τὸ δωδεκάεδρον φαίνεται ὡς σφαῖρα, τὸ ἐξάπλευρον πρῖσμα ὡς κύλινδρος. Εἰς τὸν ἀγύμναστον φυσάλις τις ἀέρος φαίνεται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον ἕνεκα τῆς διαφύρου θιάσεως τοῦ φωτὸς καὶ κατὰ τὰς διαφορὰς θέσεις τοῦ φακοῦ ὅτε μὲν ὡς κυκλικὴ γραμμὴ, ὅτε δὲ ὡς παχὺς τις καὶ ὅπλιν ἐν τῷ μέσῳ φέρων δακτύλιος καὶ ἄλλοτε ὡς στερεὸς μαχαρίτης. Μεταξὺ τῶν χόνδρων τούτων ὅμως πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς

Σχῆμ. 3.

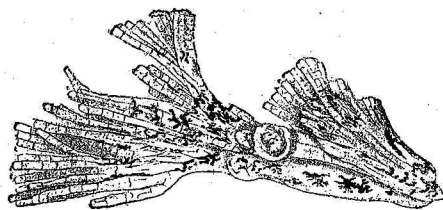
(Σχ. 3) παριστάνει πολλοὺς συνηνωμένους ἐπὶ τὸ αὐτό, ἢ δὲ (Σχ. 4) ἓνα μόνον ἐξ ἐκείνων, οἵτινες μετὰ τῶν μετεωρολίθων κατέπεσαν τῷ 1866 ἐν Οὐγγαρίᾳ.

Ἐπισκοποῦντες τὸν διάφορον τοῦτον σχηματισμὸν τῶν ἀερολίθων, δὲν δυνάμεθα ν' ἀμφιβάλωμεν, ὅτι ὁ τρόπος τῆς μορφώσεως αὐτῶν δὲν εἶνε εἰς καὶ μόνος. Διότι ὅπως σιδηροὶ τινες ὄγκοι συνετάκησαν εἰς βευστὴν λάβαν, οὕτω καὶ ἄλλοι μετωρίται σιδηροὶ, λίαν ὁμοιάζοντες τοῖς ὄγκοις τούτοις, δυνατόν ν' ἐσχηματίσθωσαν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἐξ ἄλλου ὅμως πολλοὶ κρυσταλλώδεις ἀερολίθοι, περιέχοντες ἐξαιρέτως τὰ αὐτὰ ὀρυκτά, ἃ καὶ πολλὰ λάβαι, φαίνεται μᾶλλον ὅτι διεκρίθησαν ἐξ ἐμπύρων βευστῶν μιγμάτων, καθ' ὅσον εἰς πολλοὺς ἐξ αὐτῶν διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρήθησαν πράγματι τεμάχια, τὸ πρότερον ἐν βευστῇ καταστάσει διατελέσαντα.

Σχῆμ. 4.

ρίτην σίδηρον, ἐν μέρει δὲ ἦσαν ὅλως ἀδιάκριτοι ἀπὸ τῶν κρυσταλλωδῶν μερῶν τῶν ἀερολίθων. Τὰ σχήματα τοῦ Βευδιμανστέττεν, ἃ ἐπ' ἐσχάτων ἐθεώρησαν ὡς φυτὰ, εἰδείχθησαν καὶ εἰς τὰς τοιαύτας τεχνητῶς παραχθείσας μάζας, ὃ δὲ Κάρολος Vogt ὑπέβαλε πρό τινος τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Πα-

Σχῆμ. 5.

ρισίων πραγματεῖαν τινά, ἐν ᾗ ἀποδεικνύει ὅτι τὰ τεχνητὰ κατασκευάσματα τοῦ Daubrée οὐδὲν ὅπως δύνανται τις νὰ διακρίνη ἀπὸ τῶν φυσικῶν κρυστάλλων τῶν μετεωριτῶν τῆς Κνωαχίνιας καὶ τῶν ἄλλων ἀερολίθων. Ἐν τοῖς ἐξ ἀερολίθων τῆς Κνωαχίνιας παρασκευάσμασι οἱ σωροὶ

σφαιρίδια ταῦτα ἐσχηματίσθησαν τῇ ἐπενεργείᾳ συστολῆς ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, ἐν ᾗ κατεκυλινδοῦντο, ὅπως καὶ οἱ ἐσωτερικῶς βραβιδωτοὶ κόκκοι τῆς χαλᾶρης. Ὁ Στανίολας Meunier ἐνεκολλώθη τὴν ἰδέαν ταύτην, καὶ ἐν τινι πεπυρκατωμένῳ σωλῇν εἰσέγαγεν εἰς ἀερίωδην κατάστασιν ὅλα τὰ χημικὰ στοιχεῖα, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐνστατίτου, ὀρυκτοῦ ἐξ οὗ κυρίως ἀποτελοῦνται τὰ ἐλασμάτια. Κατὰ τὸ πείραμα τοῦτο ἐσχηματίσθη ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ σωλῆνος λευκὸν καθίζημα, ἐλαφρότατον καὶ ἄβρυν καὶ ἔχον καθ' ὅλοκληρίαν τὴν ὄψιν πάχνης. Κατόπιν καὶ ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Γενεύης καθηγ. Gräbe, ὁ γνωστὸς ἐφευρετὴς τοῦ τεχνητοῦ χρώματος τοῦ ἐρυθροδάχνου, ἐπανάλαβε τὸ πείραμα, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ἦν ὅλον παρίσταται ἐν ταῖς δύο παρατεθειμέναις εἰκόσιν (Σχ. 5 καὶ 6), ἐν ᾗ ἐν ταῖς δύο ἐπομέναις (Σχ. 7 καὶ 8) παρίστανται ἐλασμάτια ἐξ ἀερολίθων τῆς Κνωαχίνιας, ἀφαιρεθέντα διὰ τῆς χρήσεως ἰσχυρῶν ὀξέων ἐν μέρος τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν. Ἐξαιρουμένου τοῦ σκοτεινοῦ τούτου φλοιοῦ, τοῦ περικαλύπτοντος ἐν τοῖς μετεωρολίθοις τὸ ἐλασμάτιον, οἱ κρύσταλλοι οὗτοι οἱ σχηματισθέντες ἐν ἀτμοσφαίρᾳ, περιεχούσιν λίαν θερμὰς ὑδατώδεις ἀτμούς, ὁμοιάζουσι τόσον πρὸς τοὺς τῶν σφαιριδίων ἐν τοῖς μετεωρίταις, ὅσον καὶ τὰ ὡὰ πρὸς ἄλληλα.

Οὐδεμία ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρχῃ πλέον, ὅτι οἱ ὄροι, ὑφ' οὓς σχηματίζεται ἡ τεχνητὴ αὕτη πάχνη, πρέπει νὰ ᾖνε ὅμοιοι πρὸς ἐκείνους, ὑφ' οὓς ἐσχηματίσθησαν οἱ συνηθεῖς χονδρίται.

Ἐὰν ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων, τῶν μικροσκοπικῶν εὐρημάτων καὶ τῶν ἄλλων ἐξαγομένων τῆς πειραματικῆς ἐρεῦνης διέλθωμεν ἐν γένει νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν σχηματισμὸν τῶν μετεωριτῶν, δὲ κατέλθωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ μάζαι τοῦ σιδήρου εἶνε τεμάχια οὐρανίων σωμάτων, αἵτινες ἀμέσως ἀπεσπάρθησαν καὶ ἐξεσφενδονίσθησαν, καὶ ὅτι τὰ στοιχεῖα τῶν συνηθῶν μετεωρολίθων, τῶν χονδριτῶν, περιστροβιλίσθησαν ἐν λίαν θερμῇ ἀτμοσφαίρᾳ καὶ συνεκολλήθησαν ἐν αὐτῇ. Οὕτω δὲ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι τὰ σώματα ταῦτα ἐπὶ πολλὸν χρόνον περιεπλανήθησαν ἐν τῷ σύμπαντι, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους περιέπεσαν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἔλξεως τοῦ ἡμετέρου πλανήτου καὶ καταπίπτοντες ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ὑπέστησαν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἐπιπόλαιόν τινα τῆξιν, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἐπισκληρὸς λεπίς, ἣν ἔχουσιν ἅπαντες οἱ ἀκέραιοι μετεωρίται.

Ἄν δὲ καὶ πλείστοι ὅσοι λεπτομέρειαι ἦσαν ἀνεξήγητοι, καὶ αἱ θεωρητικαὶ γνώμαι περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν μετεωριτῶν, τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰ διάφορα σώματα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν γῆν καὶ περὶ τῶν σχηματισμῶν αὐτῶν πολλάκις ἀντέφασκον πρὸς ἀλλήλας, ἐν τούτοις ἡδύνατο ὅπωςδὴποτε ν' ἀρκεσθῶσιν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε κερδηθέντα ἀποτελέσματα καὶ ν' ἀναμείνωσιν, ἕως ὅτου δι' ἐμβριθεστέρων χημικῶν, ὀρυκτολογικῶν καὶ μικροσκοπικῶν ἐρευνῶν καὶ διὰ τῆς μείζονος ἐξαπλώσεως τῆς πειραματικῆς ἐρεῦνης ἐν τῇ γεωλογίᾳ καὶ ὀρυκτολογίᾳ λυθῶσι καὶ τὰ λοιπὰ σκοτεινὰ καὶ περίπλοκα ζητήματα.

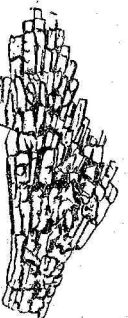
Αἴφνης ὅμως ἀπροσδόκητος ἀστραπὴ διετάρaxε τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου καὶ ἔπεισεν αὐτόν, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἐκάθευδε βαθέως ἢ ἐπλανᾶτο ἐν ζοφερῇ σκοτίᾳ. Οὕτω τοῦλάχιστον δύναται τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐπενεργείαν τῆς καινῆς διδασκαλίας περὶ τῶν ἀερολίθων.

Εὐφυῆς τις γάλλος συγγραφεὺς ἰσχυρίζετο ποτε, ὅτι ἡ δημοσιογραφικὴ ἱκανότης τοῦ Proudhon ἡδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν διαγωγὴν ἀνθρώπου, ὅστις ἐν πλήρει νυκτὶ πυροβολεῖ καθ' ὁδὸν καὶ ἔπειτα, ὅταν οἱ κάτοικοι ἐντρομοὶ ἐγερθῶσι τῆς κλίνης καὶ ἀνοίξαντες τὰ παράθυρα ἐρωτήσωσι „τί συμβαίνει;“ ῥίπτει κατὰ κεφαλῆς αὐτῶν τερατολογήματα τινα καὶ ἐξαφανίζεται αὐθωρὲς εἰς τὴν πλησιεστάτην τῆς ὁδοῦ γωνίαν. — „Μποῦμ! Ἡ ιδιοκτησία εἶνε κλοπὴ! Πολλῖται, ἡ εὐημερία σας ἐξαρθᾶται ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἀξιώματος τούτου· ὅστις δὲν παραδέχεται τοῦτο εἶνε προδότης τῆς Πατρίδος!“

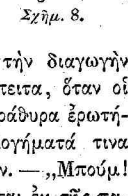
Οὕτως ἐχαρακτήρισεν ὁ ἐν Γενεύῃ διάσημος καθηγητὴς Κάρολος Vogt τὴν νέαν περὶ μετεωριτῶν θεωρίαν καὶ ἐν τινι σπουδαίᾳ αὐτοῦ διατριβῇ δριμύς ἀντεπεξῆλθε κατὰ τοῦ Ὁδωνος Hahn καὶ τοῦ Ἑρνέστου Κάπν, οἱ ὅποιοι ἐθεώρησαν τοὺς ἀερολίθους ὡς πύλημά τι ζῶων, ἰδιαιτέρον κόσμον, ἱστών, οὗ οἱ βρόχοι ἦσαν ἐμφυχα ὄντα! Ὁ μετεωριτὴς σίδηρος κατ' αὐτοὺς

Σχῆμ. 6.

Σχῆμ. 7.

Σχῆμ. 8.

δὲν εἶνε ἄλλο ἢ συμπλήμα τι μονοκυτταρωδῶν φυτῶν, ὁ δὲ μὴ πιστεύων εἰς τοῦτο ἐπίεσε μὲν, ὡς ὁ Daubrée, ἔτηξε, ἀνέλυσε καὶ ὑπελόγησεν, ἀλλὰ δὲν — εἶδεν. Ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ, τῷ δημοσιευθέντι τῷ 1880 ὑπὸ τὸν τίτλον „οἱ Μετεωρίται (Xondroïtes)“, ὁ Dr. Hahn λέγει, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἔρευναι, ἐξαιρουμένων τῶν τοῦ Γκύμπελ, ἕνεκα τῆς ἀνακριβείας περὶ τὴν παρατήρησιν καὶ τῆς ἐπὶ ἀπλῶν καὶ κενῶν ὑποθέσεων στηριζομένης ἐσφαλμένης ἐξηγήσεως οὐδόλως δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐπιστημονικὴ ἐξακρίβωσις.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἤρξατο ἡ διαμάχη αὐτοῦ καὶ τοῦ ὁμοφρονούντος αὐτῷ Ἐρνέστου Κάππ κατὰ τῶν ἀντιδοξούντων καὶ πρὸ πάντων κατὰ τοῦ Καρόλου Vogt, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἔρευνῶν τοῦ ὁποίου ἐγράφησαν τ' ἀνωτέρω ὀλίγα περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν μετεωριτῶν. Ἐν τούτοις μὴ ὄντες τὸ παράπαν προκατειλημμένοι ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης θεωρίας θέλομεν ἐνδεῶς ἐν τοῖς ἐξῆς διὰ βραχείων τὰς παρατηρήσεις τοῦ Hahn, αἵτινες ἐγένοντο, ὡς καὶ αἱ τοῦ ζωολόγου τῆς Γενεύης, ἐπὶ μετεωρολίθων τῆς Κνυαχίνας. (ἔπεται τὸ τέλος).

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΥ

ὑπὸ

I. ΤΟΥΡΓΕΝΙΕΦ.

(συνέχεια).

XI.

Οὕτως ἐκαθήμεθα ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας σιωπηλοὶ ἀπέναντι ἀλλήλων. Εἶχε στρέψει τὸ βλέμμα του ἀλλαχοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τὸν παρετήρουν καὶ εἶδον ὅτι ἡ κόμη του ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐβοστρυχοῦτο κατὰ παράδοξον τρόπον, ὅπερ κατὰ τὸν ἰσχυρισμὸν στρατιωτικοῦ τινος ἱατροῦ, εἰς οὗ τὰς χεῖρας ἀπέθανον ἀναρίθμητοι τραυματαῖαι, μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος εἶνε θερμὸς καὶ ξηρὸς

Καὶ πάλιν μοι ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅτι πράγματι ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου πολλὰς πληγὰς θὰ κατ'ένεγκεν ἡ χεὶρ τῆς εἰμαρμένης, καὶ ὅτι οἱ συναδελφοὶ του οὐχὶ ἀδίκως τὸν ἀπεκάλουν „ἄνθρωπον τοῦ πεπρωμένου“. Καὶ ἐν τούτοις ἐσωτερικῶς τὸν κατεδίκαζον.

— Εὐτελοῦς οἰκογενείας! διενεούμην, ἔλα τώρα καὶ σύ, ἀριστοκράτη!

— Ἴσως με καταδικάζεις, Ῥίεδελ! ἤρχισεν αἰφνης ὁ Τεγλέφ, ὡσανεὶ εἶχε μαντεύσει τὰς ἰδέας μου Κ' ἐμένα σφίγγεται πολὺ ἡ καρδιά μου, ἀλλὰ τί νὰ κάμω;

Ἐσθίριζε τὴν σιαγόνα ἐπὶ τῆς χειρὸς καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ τοὺς πλατεῖς ὄνυχας τῶν βραχέων, ἐρυθρῶν καὶ παχέων δακτύλων του.

— Κατὰ τὴν ἰδέαν μου, Ἥλία, πρέπει πρῶτον νὰ βεβαιωθῇς, ἂν ἡ προαισθησίς σου εἶνε ἀληθής . . . Ἴσως ἡ ἐρωμένη σου ἦνε ὑγιὴς καὶ φαιδρά.

(Πρέπει ἄρα γε νὰ τῷ εἶπω τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν ὅσον ἀφορᾷ τὸν κρότον; ἐσκέφθην αἰφνιδίως . . . ὅχι, — ἀργότερον.)

— Οὐδὲ μίαν φορὰν μοι ἔγραψεν ἀφ' ὅτου εὐρισκόμεθα ἐδῶ, παρετήρησε.

— Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε, Ἥλία.

Ἄλλ' αὐτὸς ἔκαμεν ἀρνητικὴν χειρονομίαν καὶ εἶπεν;

— Ὅχι, δὲν εὐρίσκεται πλέον μεταξὺ τῶν ζώντων, μὲ προσεκάλεσεν . . . Αἰφνης ἔστρεψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ παράθυρον.

— Νὰ πάλιν χτυπᾷ κάποιος.

Ἀκουσίως ἐμεδίασα.

— Ὅχι, μὲ συγχωρεῖς, Ἥλία! αὐτὴν τὴν φορὰν εἶνε τὰ νεῦρά σου. Βλέπεις ἀρχίζει νὰ φέγγῃ. Μετὰ δέκα λεπτὰ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, . . . εἶνε σχεδὸν ἡ τετάρτη ὥρα τῆς πρωῒας, καὶ τὴν ἡμέραν δὲν παρουσιάζονται τὰ φάσματα.

Ὁ Τεγλέφ ἔρριπεν ἐπ' ἐμοῦ ζοφερὸν βλέμμα, ἐψιθύρισε διὰ τῶν ὁδόντων „καλὴν νύκτα“, κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ θρανίου καὶ μοι ἔστρεψε τὰ νῶτα.

Κατεκλίθη καὶ ἐγὼ ἐπίσης, καὶ ὡς ἐνθυμοῦμαι, πρὶν ἢ ἀποκοιμηθῶ ἐσκεπτόμην περὶ τοῦ πράγματος . . . Ὅλοι οὗτοι οἱ ὑπαιτιγμοὶ τοῦ Τεγλέφ δὲν ἐσήμαινον ἄλλο ἢ ὅτι

. αὐτοκτονῶ! Τί ἀηδία! Πρὸς τί πρῶτον τοιαῦται πομπώδεις φράσεις! Ὁ ἴδιος ἀρνεῖται νὰ τὴν νυμφευθῇ . . . τὴν ἀφῆκε ἔσα κρύα τοῦ λουτροῦ, καὶ νὰ σοῦ τώρα θέλει ν' αὐτοχειριασθῇ! Δὲν ὑπάρχει ἀληθὺς μεγαλειτέρα βλακεία! Αὐτὸς δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ ζήσῃ χωρὶς μελοδραματικὴν ζάλην!

Με τὰς ἰδέας ταύτας ἐβυθίσθην εἰς βαθὺν ὕπνον, καὶ ὅτε ἤνοιξα πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ ἥλιος εἶχε διατρέξει μέγα μέρος τῆς τροχιάς του, ἀλλ' ὁ Τεγλέφ δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐντὸς τῆς καλύβης

Ὁ ὑπηρετὴς του μοι εἶπεν ὅτι ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

XII.

Κατετρυχόμην ὑπὸ καματηρᾶς ἀνίας ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὁ Τεγλέφ δὲν ἐπέστρεφεν οὔτε τὸ γεῦμα, οὔτε τὸ ἐσπέρας, δὲν ἤθελον δὲ καὶ ν' ἀναμένω μακρότερον τὸν ἀδελφόν μου. Ὅτε ἐπῆλθεν ἡ νύξ, ἐξηπλώθη πάλιν πυκνὴ ὁμίχλη, ἔτι πυκνοτέρα τῆς χθεσινῆς. Κατεκλίθη ἀρκετὰ ἐνωρίς.

Κρότος τις ὑπὸ τὸ παράθυρον μ' ἐξύπνησε.

Ἥμην ἐκπληκτός.

Ὁ κρότος ἐπανελήφθη, ἀλλὰ τόσοσιν φυσικός, τόσοσιν εὐκρινής, ὥστε δὲν ἠδυνάμην πλέον ν' ἀμφιβάλλω περὶ τῆς πραγματικότητος. Ἠγέρθην, ἤνοιξα τὸ παράθυρον καὶ εἶδον τὸν Τεγλέφ. Ἰστατο ἀκίνητος, ἐντελῶς εἰς τὸν μανδύαν του περιτετυλιγμένος καὶ ἔχων συμπεπιεσμένον εἰς τὸ μέτωπον τὸν πλόν του.

— Ἥλία! ἀνέκραξα, ἐσὺ εἶσαι; Δὲν σ' ἐπερίμενα πλέον.

Ἐλα μέσα· ἡ μήπως ἦνε ἡ θύρα κλειστή;

Ὁ Τεγλέφ ἔσεισεν ἀρνητικῶς τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν θέλω νὰ κοιμηθῶ ἀπὸ τώρα, εἶπεν υποκώφως, ἤθελα μόνον νὰ σε παρακαλέσω νὰ δώσης αὐριον τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὸν διοικητὴν τῆς πυροβολαρχίας.

Καὶ μοι ἐνεχείρισε μέγαν καὶ διὰ πέντε σφραγίδων ἐσφραγισμένον φάκελλον. Ἐξ ἀπορίας δὲν εἴξευρον τί νὰ εἶπω, ἐν τούτοις ἔλαβον τὸν φάκελλον μηχανικῶς. Ἀμέσως ὁ Τεγλέφ ἀπεσύρθη εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ.

— Ὑτάσου, στάσου λοιπόν! ἀνεφώνησα . . . ποῦ; ὦρα καλὴ; Μήπως ἦλθες διὰ νὰ φύγῃς πάλιν ἀμέσως; Καὶ τί γράμμα εἶνε αὐτό;

— Δὲν εἶνε τίποτε· μοι ὑπόσχεσαι νὰ τὸ παραδώσῃς εἰς τὴν διεύθυνσίν του; ὑπέλαβεν ὁ Τεγλέφ καὶ ἀπεμακρύνθη. Εἶχεν ἡμιαφανισθῇ ἤδη ἐντὸς τῆς ὁμίχλης.

— Μοι τὸ ὑπόσχεσαι!

— Τὸ ὑπόσχομαι . . . ἀλλὰ πρῶτα . . .

Ὁ Τεγλέφ ἀπεμακρύνετο ὁλονέν . . . , καὶ ἤδη ἐφαίνετο μόνον ὡς τις ἐπιμήκης μελανὴ κηλὶς.